

Alex

Lasse Majas Detektivbyrå: Biografmysteriet

Martin Widmark

Copyright text © 2004 Martin Widmark

Copyright ilustrații © 2004 Helena Willis

Ediție publicată pentru prima dată de Bonnier Carlsen Bokförlag,

Stockholm, Suedia

Traducerea publicată în limba română prin înțelegere cu Bonnier Rights,

Stockholm, Suedia

tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19

e-mail: contact@litera.ro

www.litera.ro

Misterul de la cinema

Martin Widmark

Copyright © 2021 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Mihaela Pogonici

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Delia Zahareanu

Copertă: Andreea Apostol

Tehnoredactare și prepress: Mihai Stoianov

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WIDMARK, MARTIN

Misterul de la cinema / Martin Widmark;

trad.: Mihaela Pogonici – București: Litera, 2021

ISBN 978-606-33-7136-3

I. Widmark, Martin

II. Pogonici, Mihaela (trad.)

821.111

Tipărit la R. A. „Monitorul Oficial”

Maia

Maia & Alex
detectivi de succes

Misterul de la cinema

Martin Widmark

Helena Willis

Traducere din limba engleză
de Mihaela Pogonici

LITERA

București

Harta Arcădiei

STRADA MUZEULUI

STRADA BISERICII

ZIARE

PIATA CENTRALA

PORT

STRADA PORTULUI

Maia

Alex

comisarul-șef
al poliției

Domnișoara
Violeta

Zorba

Derek

vânzătorul
de dulciuri

CAPITOLUL I

Un câine cântător

-ia uite! spuse Maia. Încă unul!
Îi întinse lui Alex ziarul pe care îl citea și îi arătă un articol.

Alex și Maia stăteau în fotoliile lor confortabile de la subsolul casei fetei, unde își instalaseră biroul. Acolo aveau tot ce le trebuia pentru buna funcționare a agenției lor de detectivi.

Alex citi din ziar, în timp ce Maia se duse să aducă foarfeca și clasorul în care lipeau toate articolele despre infracțiuni.

– A mai fost răpit un câine, spuse Alex cu un oftat după ce termină de citit.

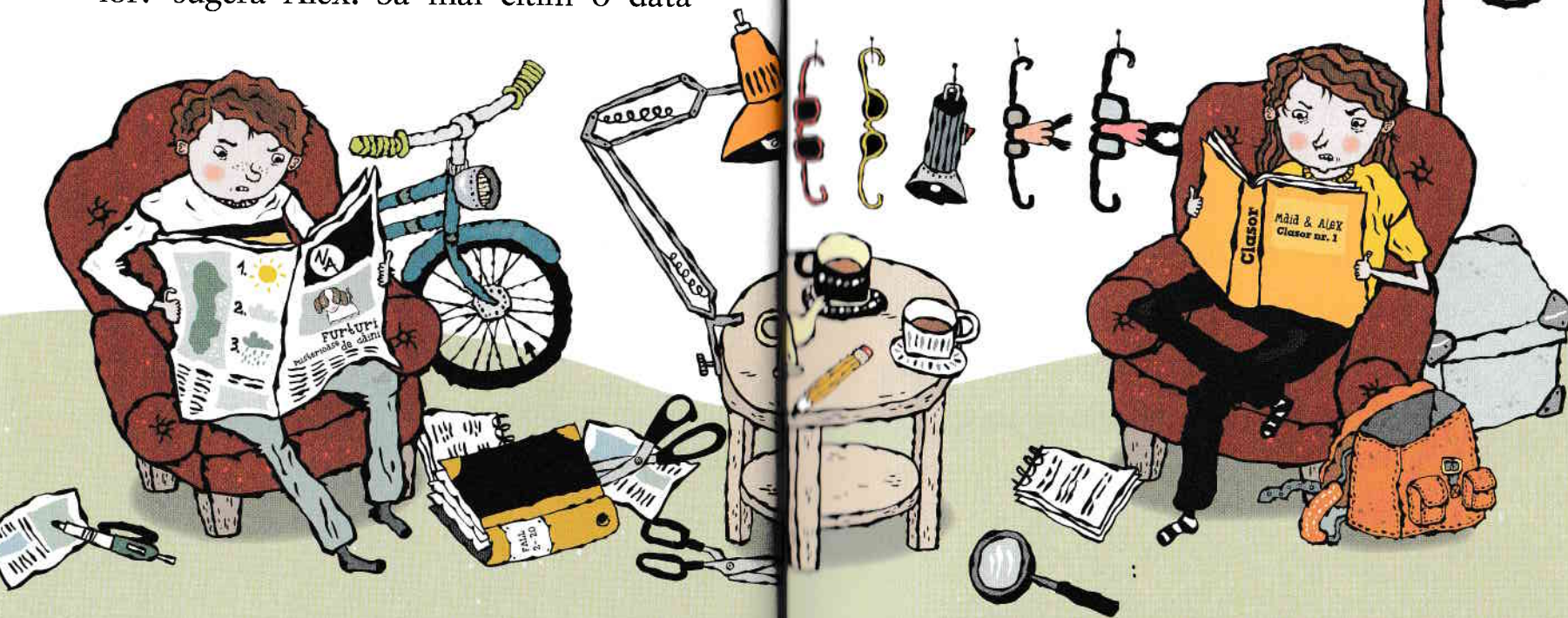
– Al treilea pe săptămâna asta. Uită-te aici! spuse Maia și deschise clasorul în fața lui Alex.

Îi arată alte două articole despre câini dispăruți.

– Dacă există o legătură între răpirile lor? sugeră Alex. Să mai citim o dată

articolele, poate găsim asemănări între cazuri.

Cei doi prieteni își luară carnețelele și începură să citească, notându-și informațiile care li se păreau importante. Apoi comparară notițele.

– Toți câinii care au fost răpiți sunt de talie mică, constată Alex. Întrebarea e: de ce?

– Pentru că e mai ușor să furi un câine mic decât unul mare. Sunt mai puțin periculoși.

– Câinii au fost răpiți din trei locuri diferite, continuă Alex.

– Din fața bibliotecii, din apropierea bisericii și de lângă hotel, preciză Maia, recitindu-și notițele.

– Și cam la aceeași oră, între 19 și 19.30, spuse Alex.

– Proprietarii i-au lăsat nesupravegheați doar câteva minute, spuse Maia.

– Dar totuși, suficient de mult pentru ca hoțul să aibă timp să acționeze, adăugă Alex scărpinându-și nasul cu un aer gânditor.

Maia decupă ultimul articol și îl lipi în clasor.

– Ce mai știm? întrebă Alex.

– Proprietarii câinilor au primit un telefon misterios la scurtă vreme după dispariție. Nimeni nu a recunoscut vocea de la celălalt capăt al firului. Individul cere o recompensă de 5 000 de coroane pentru fiecare câine. Le-a spus proprietarilor că, dacă nu plătesc, n-o să-și mai revadă niciodată prietenii blănoși.

– Sărmanii! Probabil că sunt disperați, zise Alex.

– Și bieții câini! Cred că sunt foarte speriați, spuse Maia cu un oftat.

– Recitește articolul, Maia. Poate descoperim vreun indiciu, o rugă Alex.

Băiatul se concentrează, cu ochii închiși, în timp ce Maia citea cu voce tare.

Politia nu are nicio pistă

„Trebuie să-l găsesc pe micuțul meu Karl-Filip“, spune disperată Ivy Rose care, miercuri seară, a suferit un șoc atunci când a descoperit că i-a fost răpit câinele din fața hotelului.

Aseară, târziu, a primit un apel telefonic de la hoț. Acesta a cerut o răscumpărare de 5 000 de coroane pentru Karl-Filip.

Ivy Rose îi povestește cu lacrimi în ochi reporterului de la ziarul local că micul pudel e singurul ei tovarăș de viață și că l-a învățat să cânte! De fiecare dată când Ivy fluieră o arie muzicală, Karl-Filip o acompaniază cu urletele lui. De aceea, îl imploră pe hoț să-i dea câinele înapoi.

Scumpul câine al doamnei Rose este al treilea dispărut într-o perioadă scurtă de timp. Acest caz e un adevărat mister și poliția nu are nici cea mai mică pistă.

– VB –

Maia închise brusc clasorul. Alex tresări. Înțelese că era furioasă.

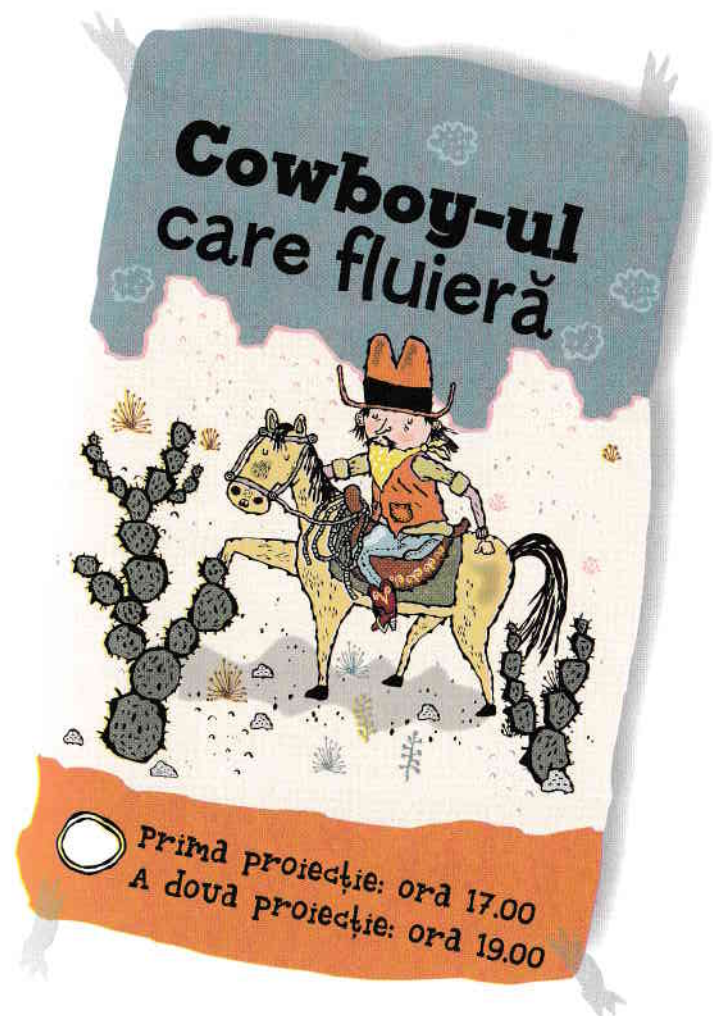
– Trebuie să facem ceva, spuse fata. Nu putem să-i lăsăm baltă pe bieții căței!

Alex și Maia căzură pe gânduri, întrebându-se ce *puteau* face. Dar nu le veni nicio idee. În cele din urmă, Alex spuse:

– Câinii nu o să se întoarcă dacă rămânem aici și ne văicărim. Mai bine ieșim să ne distrăm. Azi rulează un western nou la Cinema Rio. Hai, Maia, vino!

Maia oftă și se ridică din fotoliu. Puse clasorul pe masă. Filmul i se părea o idee bună, dar nu se putea abține să se gândească la câinii pierduți. Cine să

fi fost atât de crud, încât să răpească niște biete animale de companie?

În orice caz, asta însemna că un infractor umbla liber prin micul lor oraș. Maia presimțea că agenția lor de detectivi urma să aibă în curând un nou caz de rezolvat!

CAPITOLUL 2

Haos la coada de la cinema

Cum bicicleta Maiei avea pană, se duseră pe jos până la Cinema Rio.

Vara era pe sfârșite și frunzele copacilor începuseră să ruginească. Dar afară era încă o vreme caldă și plăcută. Când ajunseră aproape de poștă, îl văzură pe șeful poliției, care profita de căldura ultimelor raze de soare din acea zi. Alex și Maia se duseră să-l salute.

– Ia te uită, bună ziua, spuse comisarul-șef. Unde se duc micii mei detectivi preferați în această după-amiază splendidă?